

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 4/2026
20.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Слободана Велисављевића, Јасмине Васовић, Милене Рашић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Томислава Петровића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Великој Плани К. 167/24 од 09.05.2025. године и Вишег суда у Смедереву Кж1 129/25 од 10.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 20.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Томислава Петровића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Великој Плани К. 167/24 од 09.05.2025. године и Вишег суда у Смедереву Кж1 129/25 од 10.10.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани К. 167/24 од 09.05.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ и кривичног дела непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. КЗ за која му је суд претходно утврдио казне затвора у трајању од по 3 месеца, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 5 месеци која ће се извршавати у просторијама у којима станује без примене електронског надзора, уз упозорење да не сме напуштати просторије у којима станује осим у случајевима прописаним Законом којим се уређује извршење казне, а уколико једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне издржи у Заводу за извршење казне затвора. Одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећених, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Смедереву Кж1 129/25 од 10.10.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Великој Плани К. 167/24 од 09.05.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Томислав Петровић, са предлогом да Врховни суд укине пресуду Вишег суда у Смедереву Кж1 129/25 од 10.10.2025. године и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен и нема законом прописан садржај.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим, односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, која је законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца. Међутим, наводи захтева браниоца окривљеног не садрже објашњење у чему се конкретно та повреда састоји, односно не образлаже се на који начин су нижестепени судови правноснажним пресудама учинили означену повреду закона.

Сходно изнетом, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у делу који се односи на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) нема законом прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења разлога за подношење захтева за заштиту законитости, а што у случају подношења захтева за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, подразумева одређење повреде због које се захтев подноси као и образложење у чему се та повреда конкретно састоји.

Поред изнетог, бранилац окривљеног у образложењу захтева за заштиту законитости, иако не нумерише указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП наводима којима да је окривљени поступао у неотклоњивој стварној заблуди. Међутим, образлажући изнето бранилац наводи да је суд био дужан да цени све околности случаја, посебно чињеницу да је понашање самих оштећених које су пришле и интересовале се за окривљеног да ли је повређен, могло код окривљеног да створи заблуду да исте нису повређене, поготово што је окривљени знао да су оштећене медицинске раднице. По ставу одбране, а имајући у виду исказе оштећених и

одбрану окривљеног, окривљени је поступао у стању неотклоњиве стварне заблуде, јер је био убеђен у постојање чињенице, која да је постојала, његово понашање не би представљало кривично дело, јер је окривљени основано веровао да оштећене нису задобиле повреде. У вези са изнетим, бранилац износи генезу поступања оштећених и окривљеног након критичног догађаја.

Такође, бранилац наводи и да је одбрана у току поступка истакла примедбе на налаз и мишљење вештака саобраћајне струке, јер вештак није могао поуздано и прецизно да утврди место незгоде како у подужном тако и у попречном смислу. У вези са изнетим, бранилац износи сопствену оцену доказа - налаза и мишљења вештака саобраћајне струке, налазећи да је исти противречан и контрадикторан. Бранилац наводи и да је неспорно да није изолован и не постоји ниједан материјални траг који би служио као доказ, на основу којег би се тачно и недвосмислено могло утврдити место контакта, као и да је увиђај саобраћајне незгоде површно одрађен без фиксирања трагова и доказа. Одбрана указује и на чињеницу да је суд одбио у току поступка да изведе доказни предлог саслушања доктора Чолића, власника ординације којем се окривљени јавио дана 31.01.2021. године и у вези са изнетим детаљно образлаже разлоге због чега је било неопходно да се наведени доказ изведе на главном претресу.

На описани начин, по ставу Врховног суда, бранилац окривљеног у суштини указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, износећи сопствену оцену изведених доказа везану за узрок настанка саобраћајне незгоде, као и постојање кривичног дела непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди.

Поред изнетог, бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости означава и повреду закона из члана 16. ЗКП коју детаљно и образлаже.

Међутим чињенично стање утврђено у правноснажној пресуди, односно повреда закона из члана 440. ЗКП, као и повреда закона из члана 16. ЗКП, сходно одредбама члана 485. ЗКП, нису предмет разматрања од стране Врховног суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, дакле, нису дозвољени разлози, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни суд, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у наведеном делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, донео одлуку као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Татјана Вуковић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић